

АНАЛІЗ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ХВОРИХ НА ДЕРМАТОЛОГІЧНІ ЗАХВОРЮВАННЯ

Тімофеев С.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

economia@ukr.net

Дерматологічні захворювання до яких також відносять й дерматовенерологічні та шкірні хвороби є одними з розповсюджених захворювань працездатного населення. Особливістю даних захворювань є те, що органом ураження виступає – шкіра, яка постійно контактує з зовнішніми факторами навколишнього середовища. Причинами виникнення захворювань шкіри можуть бути: інфекції, віруси, внутрішні та зовнішні фактори (фізичні, метаболізм, тощо), порушення розвитку шкіри. Патологічні зміни шкіри, її придатків або слизових оболонок можуть негативно сказуватись та заважати нормальній роботі хворого. Отже, своєчасна діагностика та оптимально підібране лікування хворих є необхідним та актуальним.

Метою дослідження є аналіз нормативно-правової бази щодо забезпечення хворих на дерматологічні захворювання медичною та фармацевтичною допомогою. У дослідженні були використані матеріали з офіціальних сайтів Державної служби статистики, Міністерства охорони здоров'я (МОЗ) та Верховної Ради України. Методами були обрані аналітичний та узагальнення наукової інформації. За даними Державної служби статистики України встановлено, що у 2017 р. кількість вперше зареєстрованих випадків захворювання на хвороби шкіри та підшкірної клітковини становила 1564434 або 5,87% від загальної кількості всіх захворювань. При розподілі хворих за статтю, встановлено, що захворюваність жінок у 1,18 разів вища ніж у чоловіків та складає 848806 випадків. Одним з пояснень цього є різниця у генетиці та імунній системі чоловіків та жінок. Слід зазначити, що жінки та чоловіки у віці 18-59 років хворіють у 2,8 разів частіше ніж після 60 років. Зважаючи на те, що

хвороби шкіри можуть розвиватися не залежно від статі та віку, актуальним є аналіз нормативно-правового забезпечення, що регулює надання медико-фармацевтичної допомоги хворим цієї категорії. Так, проаналізувавши матеріали з офіційних сайтів МОЗ та Верховної Ради України було виявлено, що чинним є Наказ МОЗ від 8.05.2009 р. № 312 зі змінами та доповненнями від 8.10.2013 р. № 866; від 20.11. 2015 р. № 762; від 4.06.2016 р. № 670 «Про затвердження клінічних протоколів надання медичної допомоги хворим на дерматовенерологічні захворювання». Згідно даного Наказу затверджені протоколи лікування 38 дерматовенерологічних захворювань. Нормативно-правова база всіх протоколів лікування складається з: Конституція України, ч. I, ст. 3; Наказ МОЗ України від 28.12.2002 р. № 507 «Про затвердження нормативів надання медичної допомоги та показників якості медичної допомоги»; Наказ МОЗ України від 02.04.2002 р. № 127 «Про організаційні заходи по впровадженню сучасних технологій діагностики та лікування алергічних захворювань»; Наказ МОЗ України від 19.11.2002 р. № 422 «Про подальший розвиток клінічної імунології в Україні»; Наказ МОЗ України від 07.06.2004 р. № 286 «Про удосконалення дерматовенерологічної допомоги населенню України»; Наказ МОЗ України від 09.03.2004 р. № 122 «Про подальший розвиток алергології в Україні»; Наказ МОЗ України від 28. 12.2002 р. № 507 «Про затвердження нормативів надання медичної допомоги та показників якості медичної допомоги»; Наказ МОЗ України від 25.05.2000р. № 120 «Про удосконалення організації медичної допомоги хворим на ВІЛ-інфекцію/СНІД»; Наказ МОЗ України від 01.08.2005 р. № 385 «Про інфекційний аспект донорської крові та її компонентів»; Основи законодавства України про охорону здоров'я.

Так, встановлено, що в Україні нормативно-правова база, яка регламентує надання медико-фармацевтичної допомоги хворим на дерматовенерологічні хвороби є наявною для широкого кола захворювань, але потребує постійного перегляду у зв'язку з оновленням методів лікування та зміною етіології захворювань.